

د پښتون نثر تاريخچه

ددې کنفرانس لندېز د جنوري په ۱۰ نېټه
د ختيځ پوهانو په ۲۶ بين المللي کانگرېس کېښي
ويل شوي دي .

پښتويوه زړه آريايي ژبه ده چه د نښتې (و) په زيا توالي د (پښت
پکست) قبيلې ته منسوبېږي . ((پکست)) هغه ستره اريايي قبيله ده چه
درې نيم زره کاله پخوا دريگويدا په سندر وکښې راغلې ده .
پښتو ژبه په شرقي اريايي ژبو کې په مېدي خيل پورې اړه لري
نوميالي ختيځ پوهان د ګريسون وايي چه مېدي ژبي د ايران په شرقي
خوا ووکښې ويلې کيدې . نو ځکه دې د پامير او هندوکش ژبي لکه
: پراچي ، پشه يي ، اورمړي او پښتو په دغه ګروپ کې شاملوي . دې په
خپله اصطلاح دغو ژبو ته نن پارسيک ژبي وايي . او مونږ دغه نا
پارسي ژبي د باختري ژبو يا ((پښتيک)) په نامه يادوو . دا ژبي د پارسيک
او هندوکش ژبو تر منځ سيمه کېښي ويل کيږي چه په جغرافيايي لحاظ
دا کسوس او اندوس تر منځ غزیدلې پرته ده .
د شرقي اريايي ژبو په دغه کورنۍ کې تر ټولو زړه مشهوره او
غښتلي ژبه پښتو ده چه اوس د شلميو نه پښتون اولس ملي اورسمي ژبه ګڼل
کيږي .

له کښې خوا : پوهاند رشتين شپون مير حسين شاه ، مادام راداره موسيو راداره ، پروفيسر هارگن ستر نه

ډېر و فیسر موريسن انگریز په وینا د پښتو ژبې زده کړه دهغه چا
د پاره چه د اوستا او نورو زېږولیکونو ترجمه کوي، ډیره ضروری ده.
که څه هم عیني ختیځ پوهان پښتو ژبه په ایراني ګروپ او عیني په
هندي ګروپ کېني شامله بولي مګر د پښتو پوهاو نظریه، څیر نه
او پرېکړه داده چه پښتو په یو ځای نله ګروپ پورې اړه لري چه د ایراني
او هندي ژبو تر منځ د پيو ستون کړی بلل کېږي.

مونږ دلته د پښتو ژبې له زامه تاریخ او لغوی څیړنې څخه تیرېږو او
یوازی د پښتو لیکلې ادبي تاریخ پر یوه برخه یعنی نشر باندې رڼا
اچوو. ځکه چه دا برخه تر اوسه پورې پته پاتې شوی ده او ډیره څیړنه
پکښې نه ده شوی.

مونږ د پښتو لیکلې نشر پر درې لویو دورو ویشو:

۱- پخوانۍ دوره ۲- منځنۍ دوره ۳- اوسنۍ دوره.

د پخوانۍ نشر دوره له (۳۰۰هـ) څخه شروع کېږي او تر (۹۰۰هـ) پورې
رار سیري (۹۰۰ع - ۱۵۰۰ع) ددې دورې په لومړۍ برخه کېنې زموږ
لاسوته یوازی د نشر د یو څو کتابونو نومونه رار سیدلي دي او هغه دادی:
۱- د سالو وېمه: د موجوده معلوما تو له مخه دا د پښتو نشر لومړی کتاب
ی چه دا بو محمد هاشم سروانی له خوا لیکل شوی دی ابو محمد هاشم
په (۴۴۳هـ) د کند هار په (سروان) کېنې زیږیدلی او په (۴۹۷هـ) کال په
بست کېنې وفات شوی دی. ده په عربی، پارسی او پښتو ژبو کېنې شعرونه
هم ویلي دي او یو ستر عالم سړی ؤ. دغه کتاب یې د عربی شعرونو
د فصاحت او بلاغت په بیان کېنې لیکلې او د پښتو ژبې د نشر لومړنی
لیکلې اثر ګڼل کېږي.

۲- تاریخ سوری: دا کتاب بناغلي محمد بن علي بستي لیکلې دی

او دسور یا نو دزمانی یو سیاسي او ادبی تاریخ دی. شیخ کټه نو می پښتون لیکوال وایي چه ما دمحمد بن علمی بستی تاریخ سوری دغور په (والشتان) کښې لیدلې و. شیخ کټه په خپل کتاب (لرغونی پښتانه) کښې دامیر کروړه سوری، شیخ اسعد سوری، ښکارندوی حالات او اشعار له دغه کتا به را نقل کړي دی. چه بیا پټې خزانې له (لرغونی پښتانه) څخه اخیستی دی او په دغه ډول مونږ ته رارسیدلې دی.

ددی دورې په دوهمه برخه کښې تر ټولو مشهور کتاب (تذکره الاولیاء) نومېږي. دا کتاب په (١٩٤٣ هـ) کال د کندهار په (ارغسان) کښې لیکلې شوی دی او مؤلف یې سلیمان ماکو سا بزی دی. په دی کتاب کښې د پښتنو بزرگانو او لویانو حالات بیان شوی دی. د بیت نیکه، شیخ اسماعیل، تایمندی، ملکیار غرشین او بختیار پښتو شعرونه هم د دغه قیمتي کتاب په واسطه زموږ هکو ټوله راغلي دي او د پښتو داد بیا تو تاریخ ور باندې ښایسته شوی دی. مگر له بده مرغه چه دغه کتاب هم ټول نه دی موندل شوی او یوازې یو څی پاڼې یې په (کندهار) کښې پیدا شوی دی. د نشر نومونه:

نقل کاوه. شی چه په روزگار د غازی شهاب الدین چه پر کفر یرغل و شیخ ملکیار چه د غرشین ستا نه و، هم ملکری و د شهاب الدین چه په ډیلي کې هغه ستر واکمن ټاټوبی وروښانده او هم هورې مړ شو.)) د تذکره او لا لیا نثر یو تاریخي او دیني نثر دی. د پښتو پخوانی لغتونه پکښې ډیر دی د پښتو اصلي رنگ پکښې زیات او د عربي د زیات اثر لاندی نه دی راغلی.

ددی دورې په دوهمه برخه کښې د عیني نورو کتابو نومونه هم مونږ ته معلوم دی مگر په خپله کتا بونه لاس ته نه دی راغلي او هغه دادی:

۱- لرغونی پښتانه: د پښتنې تاریخ یو غوره قیمتي اثر وچه د شیخ کټه له خوا د (۷۵۰هـ) په شاوخوا کې لیکل شوی دی. دا کتاب د پټې خزانې د مؤلف محمد هوتک لاس ته ورغلی و او هغه ورځنۍ د لرغوره معلومات رانقل کړی دی.

۲- د شیخ ملی دو تر: شیخ ملی د (۸۰۰هـ-۱۴۰۰ع) په شاوخوا کې د پښتو یو ستر مشر او غښتلی لیکوال و. ده دیو سف زود هجرت او د پښتنې تپو تر منځ د حکمو د ویش په باره کې یو ډیر مهم کتاب لیکلی دی دغه ویش د اولس په خوبه کیده او هر چاته پکې مساوی برخه رسیدله. د شیخ ملی د دو تر یوه نسخه د نو میا لي ختیځ پوهاند مسهر راورقي لاس ته ورغلې وه او بنایي چه د لندن په کومه کتابخانه کې ساتل شوی و.

۳- د کجوخان رانغی زی تاریخ: کجوخان هم د یوسف زویو لوی مشر او پوه لیکوال و چه د پښتنو د تاریخي پېښو او حالاتو په باب یې په (۹۰۰هـ) یو کتاب لیکلی دی. دغه کتاب به هم مسهر راورقي لیدلی و او دخپلې پښتو د کشرۍ په سريزه کې یې یادونه کړې ده. منځنۍ دوره:

د دوره له (۹۰۰هـ-۱۵۰۰ع) څخه شروع کيږي او تر ۱۳۰۰هـ-۱۹۰۰ع پورې رارسيږي. د دوره هم د دې برخې ده او د واده برخې یې د پښتو د نشر په تاریخ کې ډیر اهمیت لري. د دې دورې د لومړۍ برخې کتابونه په وروسته ډول ښو دل کيږي.

۱- خیر البیان: د پښتو یو مشهور دیني او مذهبي کتاب او د میان پیر روښان یو غوره اثر دی. دا کتاب په خپل وروڼو غریبي، پارسي، هندي او پښتو لیکل شوی دی. میان روښان په ۱۳۱۱هـ کال د

وزیرستان په کافي کرام کښې زيريدلی او بيا په ۹۸۰ هـ کال کښې وفات شوی دی. دی سر بيره پر دې چه د پښتنو يوروحاني مشرؤ، د سياسي فکر خاوند هم ؤ او په دغه اساس يې دمغلو له لويې امپراطورۍ سره د پښتنې حکومت د جوړولو د پاره ډيرې کلکې جنگې کړي دي. د خيرالبيان يوه قلمی نسخه دالمان په (رو ننگن) نومې ښار کښې موجوده ده ددغې نسخې له مخه دوه کاپي د ميکروفيلم په ذريعه اخيستل شوي دي چه يوه د پېښور په پښتو اکيليمۍ کښې خوندي ده او بله په کابل کښې له ښاغلي بينوا سره ده. د نشر نمونه:

«مر ګګ به ورشي و سړی ته ناګهان
 نشته په دنيا کښې د سړی تل تر تله مقام
 ګور ه د دغې زمانې ادميان
 غواړي دنيا او هر چه پکښې دی
 مشغول دی د ډیر ادميان
 غچینې په کرلو یا په بازارګانې
 یا په پوونډ ګلۍ یا په تور کښې باندي
 غچینې په نور چار مشغولي کا ادميان»
 د خيرالبيان نشر يودینې او مذهبي نشر دی مګر د پخواني نشر ساده ګي او اسانتيا نه لري. د جملو په جوړولو کښې يې د عربي اغيز زيات ليدل کيږي مګر داغا تو د سوچه والي په برخه کښې يې د پخواني نشر خصوصيت ساتلی دی. په لفظي لحاظ د خيرالبيان نشر په قافيه وال نشر کښې شامليږي او دا په پښتو کښې دمقفي نشر لومړی مثال دی. مګر دغه راز نشر

یوازې د دیني موضوعاتو د پاروړ واک موندلی ؤ .

۳- مخزن الاسلام: دا کتاب هم یو دیني او مذهبي اثر دی چه داخون درو یزه له خو الیکل شوی او زیات شهرت یې موندلی دی .
اخون درو یزه یو دیني ملا ؤ او د پېښور په سیمه کې اوسیده .
له میاروښان سره یې سخت مخالفت درلود او هغه یې د «پیر تاریک» په نامه یاداوه . وایي چه په دی کار کې د مغولي حکومت لاس هم ننوتی ؤ .
دمخزن الاسلام قلمی نسخې ډیرې پیدا کړي او ټوله پښتو نخو ا ترې ډکه ده . دا کتاب په هند کې چاپ شوی هم دی .

دمخزن په بیلو بیلو نسخو کې داخون درو یزه د (۱۳) تنو شاگردانو او اولادې دکلام نمونې او عیني نیمګړي شعرونه هم لیدل شوی دی .
دمخزن نشر هم دخیرالبیان په شان په قافیه وال نشر کې شاملېږي .
مګر عیني جملې یې موزونې هم راځي او په دی وجه ورته وزم وال نشر هم ویلای شو . دمخزن په نشر کې عربي توری زیات او د پښتو زاړه لغتونه پکې لږ دي او په دی برخه کې له خیرالبیان څخه وروسته دی .
ددې سلسلې نور کتابونه دادی :

۱- فواید الشریعت: یو دیني کتاب دی چه په (۱۱۴۵هـ) کال داخون قاسم له خوا لیکل شوی دی . ددې کتاب نشر هم په قافیه وال نشر کې شاملېږي . دا کتاب خوځله چاپ شوی دی .

۲- خلاصۃ الاسلام: دا کتاب یو مذهبي کتاب دی چه فقیر حسین په روانه پښتو ترجمه کړی دی او د تصوف ګران مسایل پکې بیان شوی دی .

حسین داخون درو یزه هم زمانه او هم خیاله ښکاري . ده د تصوف مقامونه څلور ښودلي دي :

شریعت ، طریقت ، حقیقت ، معرفت . او په دې برخه کې د میار وېشان له فکر سره نژدېوالی لري . دی د سماع په باره کې هم د یوې آزادې نظریې خاوند دی . د خلاصه الاسلام د لیکلو ډول د مخزن په شان دی ددې کتاب یوه قلمی نسخه په کابل کې موجوده ده .

۳- د بابو جان مجموعه - بابو جان د لغمان د نورستان اوسیدونکی و . په کوم جنګ کې د مسلمانانو په لاس ورغی ، مسلمان شواو پس له هغه د پېښور سیمې ته ولاړ او پاتې ژوند یې هلته تیر کړ . ده د پښتو په نیم منظوم نثر یوه دیني مجموعه لیکلې ده چه قلمی نسخې یې ډیرې پیدا کېږي د بابو جان د دعای سریاني منظومه ترجمه هم ډیر شهرت لري .

د منځنۍ دورې په لومړۍ برخه کې سر بیره پر دغو دیني کتابونو ځینې تاریخي کتابونه هم لیکل شوي دي خوزیات یې وړک شوي دي او یوازې تش نومونه یې پاتې دي لکه د کامران خان سدوزي (۱۰۴۸) کلید کامراني ، د حسین افغان (۱۰۴۴) تواریخ افغان ، د شیخ بستان بریخ بستان الاولیاً (۱) او نور .

د منځنۍ دورې په دوهمه برخه کې د پښتو نثر لمن ډیر پراخه شوی ده او زیات کتابونه پکښې لیکل شوي دي . سر بیره پر دې برخه کې د نثر په لیک ډول کې هم ډیر توپیر راغلی دی او دعادي اوساده نثر ښه پې غوره کړې ده نو دادی ددې دورې مهم کتابونه په وروسته ډول ښودل کېږي :

(۱) - شیخ بستان په (۱۰۰۲ هـ) کال دهند په احمد اباد کې وفات وم

هو دې څښ شوی دی .

۱ - دستار نامه :

دا کتاب د پښتو د نوميالي شاعر خوشحال خټک يو منشور اثر دی .
دستار نامه سر بيره پر دې چه د پښتو نشر يو غوره کتاب دی د معنی او
مفهوم له مخې هم يو قيمتي اثر گڼلای کيږي . په دې کتاب کښې سياست
تدبير ، اخلاق ، پوهه او پښتو نولي دا ټول يوځای شوی او د پښتو
په نښايسته جامه کښې څرگند شوی دی . په دې کتاب کښې ټول شل
هنرونه او شل خصلتونه بيان شوی دی چه دغه ټول د قومي او اولسي
مشری او باداري د پاره ضرور دی . د دستار نامه غايه اولسي
او اجتماعي ده او د پري نوي مفکورې پکښې په منظم ډول
څرگندې شوی دی د دستار نامه قلمي نسخه په پېښور کښې شته او
دا څو کاله کيږي چه دغلته چاپ شوې هم ده .

۲ - بياض :

داد خوشحال د نثريو څي ندور کتاب دی چه دخپلې کورنۍ او
قومي جنگونو حالات يې پکښې بيان کړي دی او يو غوره تاريخي
سند دی . افضل خان په تاريخ مرصع کښې د دې کتاب يو څه
نموني راوړي دي .

۳ - پښتو هدايه :

وايي چه خوشحال (هدايه) هم په پښتو ترجمه کړې ده مگر
تراوسه پوري يې کومه نسخه نه ده ليدل شوی .
د نثر نمونه : اتلسم هنر د علم موسيقي دی ، يعنې سرود ، ساز نغمه .
د علم عميق علم دی لکه د شعر هسې بحور عروض لری . شپږ يې
بحره دی دهر بحر شپږ شپږ نغمې دی . اختراع د افلاتون دی نظم
هم اختراع د افلاتون دی . په مقابل يې يود بله اختراع کړي دی اما

هر چند لوی علم دی بیا تر جیح پرې د نظم دی» (له دستار نامې څخه)

- ۴ -

« په دامنځ کې خبر راغی چه شجاعت د ډیر لښکر سره په ګند اب کې ډوب شو جسو نت سنگه و تښ ایمل خان لویه فتح و کړه ډیر پښتون په داکار خوښ شو . شیر محمد خوار حیران شو هیڅ یې نه زده و و چه څه و کړم شجاعت خان دده وسیله و ورکړ شوی دمغل و دمغل زور کم شو.»

د خوشحال په نشر ونو کې د موضوع له مخه دستار نامه او دروانی او خوب والی له مخه د بیاض نشر غوره او سپیڅلی ښکاری . د دستار نامې په نشر کې د عربی کلمې ډیرې دي مگر د بیاض په نشر کې پر دی کلمې لږې دي او بله داده چه د بیاض نشر محاورې او خبر و اتر و ته نژدې دی .

خوشحال خان د پښتو نشر د میار و ښان له نیم منظوم سبک څخه راویستلی او یو نوی رنگ یې ورکړی دی چه په دې وجه د منځنۍ دورې د نوی سبک لار ښوونکي بلل کېږي . دده نشر په عادی اوروان نشر کې دخپل وخت یوښه نشر باله شی او د خټکو د ټولې کورنۍ نشر دده په لاره روان دی .

۴ - ګلدسته : د شیخ سعدی د ګلدستان پښتو ترجمه ده چه په (۱۱۴۴هـ)

کال کې د عبدالقادر خټک له خوا شوې ده .

عبدالقادر د خوشحال خټک زوی او د پښتو یو پوخ شاعر او تکړه لیکوال دی . حدیقه خټک او یوسف زلیخا دده مشهور منظوم اثارونه دي خو په نشر کې دغه یواثر لري . ګلدسته که څه هم له پارسي نه ترجمه شوې ده خو پښتو یې روانه ، جملې یې لنډې او مطلب یې

څرگند دی . له دې کبله ورته یو کامیا به ترجمه یلای شو . دهکلمه سټې یوه قلمی نسخه د پښتو رپه پښتو ا کیلومی کښې شته .

۵ - قلب السیر : دا کتاب دخوشحال خټک بل زوی ګوهر خان له پارسی نه په پښتو ترجمه کړی دی . دا کتاب د حضرت محمد (ص) سیرتونو ، حالاتو او غزاګانو هینداره ده . ټول کتاب دیرش با به او نژدې (۸۰۰) مخه دی . ددې کتاب یوه قلمی نسخه د پښتو رپه موزیم کښې شته ده مګر تر اوسه د چاپ ډګر ته نه ده راوتلی .

۶ - تاریخ مرصع : دا کتاب دخوشحال خټک دلمسی افضل خان یو مشهور تاریخي اثر دی په دې کتاب کښې د پښتنو عمومي تاریخ او دخلکو حالات بیان شوی دی .

دا کتاب تر اوسه نه دی چاپ شوی یوازې مسقه راوړتې او پادری هیوز یې یو څو با به په (ګلشن روه او کلید افغانی) کښې چاپ کړی دی .
۷ - علمخانه دانش - دا کتاب د افضل خان خټک یو بل منشور اثر دی چه د پارسی له کلیمې دمنې څخه په پښتو ترجمه شوی دی .
کلیمه اودمنه په اصل کښې د (پنج تن) په نامه د هندد حکیمانو له خوالیکل شوي ده .

بیا په پهلوی ، عربی او پارسی ژبو ترجمه شوي ده . او پښتو ترجمه یې د افضل خان په کلمه اراده په (۱۱۴۸ ه) کال منع ته راوتلې ده . او یو ډیر مناسب نوم یې ورباندې ایښی دی یعنی د پوهې کور .
دا کتاب په رشتیا د پوهې او علم کور او د پند او مکتب له خبر وړ دی . دا کتاب تر اوسه چاپ شوی نه دی یوه قلمی نسخه یې د پښتو رپه موزیم کښې شته .

د نشر نمونه : « وپوهیږه چه کتاب د کلیمه اودمنه جمعه کړی

دهندوستان ددانشورانودی. همیشه به دانایان او عالمان د یونان،
د فارسی په دافکر و وچی یو کتاب دملوکانو دپاره دستورالعمل ساز
کړو. اما داله چاونه شو مگر دهندوستان په حکیمانو ساز شو.
لویې لویې خبرې د بی زبانو جمع کړی فایدی پکښې ملاحظه
کړی.»

دافضل خان نشر دمعنی اولفظ دواړوله مخه زیات اهمیت لری.
دانشر هم په عادی اوساده نشر کښې شاملیری او د خوشحال خان دسبک
تابع باله شی. افضل خان په شعر کښې لاس نه لری مگر د نشر دمیدان
یو تکړه پهلوان دی.

۸- تاریخ اعثم کوفی: دا کتاب په اول کښې خواجه احمد بن اعثم
کوفی په عربی ژبه لیکلی دی. بیا محمد بن احمد مستوفی په
(۵۹۶ هـ) کال په پارسی اړولی دی او پس له هغه محمد مظفر نومی
لیکوال په (۱۱۳۶ هـ کال) په پښتو ژبه ترجمه کړ. محمد مظفر د
پېښور د کوهات اوسیدونکی و او دغه کتاب یې دافضل خان خټک په
سپارښتنه پښتو کړی دی. دا کتاب هم تراوسه چاپ شوی نه دی
مگر قلمی نسخه یې په پېښور کښې شته ده. ددې کتاب نشر دافضل
خان له نشر سره ډیر نژدیه والی لری.

۹- اختیا رات بدیعې: دا کتاب مولانا عبدالحلیم دافضل خان
خټک په وینا په (۱۱۳۰ هـ) په پښتو ترجمه کړی دی او یو طبی کتاب
دی. ټول کتاب (۸۰۴) مخه دی، پښتویې آسانه اوروانه ده او دزیاتو
دواکانو نومونه یې په پښتو اړولی دی. ددې کتاب قلمی نسخه
درامپور په رضا کتابخانه کښې شته.

۱۰- د آدم او درخانی کیسه: آدم او درخانی په یوسف زو کښې

دوه مشهور مینان تیر شوی دی. ددوی د عشق او مینې کیسه په ټوله پښتو نځواکېږ د ومره شهرت لری لکه په عربو کېښی لیلی او مجنون. دا کیسه په پښتو نظم کېږ ډیره لیکل شوې ده مگر په پښتو نشر کېښی مونږ ته دغه یواثر معلوم دی چه لیکونکی یې (مسعود) نومېږی. دا کیسه یو ځل په پېښور کېښی چاپ شوې هم ده او یوه قلمی نسخه یې په کابل کېښی موجوده ده.

۱۱- د محمد رسول بیاض: دا کتاب محمد رسول هوتک لیکلی دی او یو ادبی او تاریخي اثر دی. د پټې خزانې مؤلف محمد هوتک دغه کتاب لیدلی و او د سلطان بهلول لودی او خلیل نیازی شعرونه یې ورڅخه را نقل کړی دی.

۱۲- نافع المسلمین: یو دیني او مذهبي کتاب دی. لیکونکی یې نور محمد نومېږی چه د شاه حسین هوتک د پاچاهۍ په وخت په کندهار کېښی اوسیده. دا کتاب که څه هم د دولسمې هجری پېړۍ په لومړۍ برخه کېښی لیکل شوی دی مگر د لیکلو سبک یې داځون درويزه دمخزن په شان دی او نیم منظوم سبک ورته ویل کیږی.

۱۳- پټه خزانه: دمنځنۍ دورې د دوهمې برخې یو مشهور او غوره اثر پټه خزانه ده دا کتاب هم د شاه حسین په زمانه کېښی د محمد هوتک له خوا په کندهار کېښی لیکلی شوی دی محمد هوتک دخپل وخت یو غښتلی لیکوال او پوه مؤرخ دی. په دې خزانه کېښی یې ډیر و لرغونو شاعرانو حالات او شعرونه راټول کړی دی او د پښتو ادب ډیرې قیمتې ملغلرې یې پکښی ساتلی دی.

ددې کتاب په برکت د پښتو د ادب تاریخ د دوهمې هجری اتمې عیسوی پېړۍ اول سر ته ورسید او دامیر کړ وډ سوری دا جنګی سندر

(زه يم زمري پردي دنيا له ما اتل نسته) د پښتو د لومړني شعر په نامه د پښتو ادبياتو په تاريخ كښې وليكل شوه. پټه خزانه شل كاله پخوا په كابل كښې د بناغلي حبيبي په سمونه او كتنه چاپ شوه. دا كتاب دهغې نسخې له مخه چاپ شوى دى چه په (۱۳۰۳ هـ) كال كښې د محمد عباس كاسي په قلم ليكل شوې وه. اودا نسخه له هغې نسخې څخه نقل شوې ده چه په (۱۳۶۵ هـ) كال د نور محمد خروټي په قلم د سردار مهر دل خان د پاره په كندهار كښې ليكل شوې ده. او بنايي چه دا نسخه به له اصلي نسخې څخه نقل شوى وي.

د نشر نمونه: «هسي وايي محمد كاتب ددې كتاب چه يوه ورځ د پادشاه ظل الله په قصر كښې مجلس و او فضلا او علما سره راټول. ناكاه احوال و سوچه قاصد راغلي دي او پيغام يې له ليرې غمايه راوړي ملازغفران د باندې ولاړ. يو كړى پس بيرته مجلس ته راغى او زيرى د فتح دشال او بروب يې وكا»

د پټې خزانې نثريو ساده او روان نثر دى كرانې جملې او نساشنا لغتونه نه لري اود دولسمې پيړۍ په نثرونو كښې تر ټولو خوږ او ښه نثر دى. په دې نثر كښې د پخواني نثر ځينې نښانې شته دى لكه د (كا، و كا) د كلمو استعمال. په عمومي لحاظ د پټې خزانې نثر د خوشحال خان د نثري سبك تابع ښكاري.

۱۴- احمد شاهي فتاوى: دا يو ديني او مذهبي كتاب دى چه د لوى احمد شاه بابا په وينا د مير عبدالله له خوا ليكل شوى دى. مير عبدالله په پېښور كښې د قضا په منصب مقرر و او په دغه وجه دده كورنۍ په قاضيانو مشهوره ده دده په نيمسو كښې قاضى مير احمد شاه رضواني ډير شهرت درلود اود «شمس العلماء» لقب ور كړ شوى و.

احمد شاهي فتاوی په پښتو ژبه کښې یوه ستره علمي پانگه ده چه دا احمد شاهي سلطنت ده حکمو او شرعي قانون ورته ویلای شو. ددې فتاوی یوه قلمي نسخه چه (۶۸۸) مخه ده په (۱۱۹۹هـ) کال کښې لیکل شوې او په پېښور کښې موجوده ده.

۱۵- معرفة الافغانی: دا کتاب د پښتو ژبې لومړۍ درسي کتاب دی چه د پير محمد کاکړ له خوا په کندهار کښې د شاهزاده سلیمان د پاره لیکل شوی دی.

په دې کتاب کښې اسانې وړې وړې جملې راغلي دي او ځینې ګرامري قاعدې هم پکښې ښودل شوي دي ددې کتاب نثر په ساده او روان نثر کښې یوښه نثر ګڼل کیږي.

ددې کتاب ځینې قلمي نمونې پیدا شوي دي مګر چاپ شوي نه دي. ۱۶- تواریخ رحمت خانی: د میا معظم شاه له خوا د هند په روهیلکنډ کښې په (۱۱۸۱ هـ) کال کښې لیکل شوی دی. د پښتو اولسونو په تیره دیوسف زویو مهم تاریخ دی. یوه قلمي نسخه یې دلنډن په موزیم کښې شته ده.

۱۷- پښتو ګلستان - دا کتاب امیر محمد انصاری دهند په کلمکته کښې د شیخ سعدی له ګلستان څخه په پښتو ترجمه کړی دی. مسطور راوړلې وایي چه دا اثر ډیر نایاب دی. ښایي چه کومه نسخه یې په برتیش موزیم کښې موجوده وي.

۱۸- تذکرة الملوك: دا کتاب مونږ د مسطور راوړلې له یادونې څخه پیژنو په دې کتاب کښې د سدوزود کورنۍ او پاچاهۍ حالات بیان شوي دي او یو مهم تاریخ دی خو کومه نسخه یې په پښتو نخوا کښې نه ده لیدل شوی.

۱۹- ریاض المحبة: د پښتو یو لغوی کتاب دی چه دهند په رو هیلمکنه کښې
د حافظ رحمت خان زوی نواب محبت خان لیکلې دی . دا کتاب د
پښتو یو ډېر ښه فرهنگ دی .

۲۰- عجایب اللغات: دا کتاب د پښتو ژبې یو ښه قاموس دی چه
په خلورو ژبو پښتو ، هندی ، پارسي او عربي لیکل شوی دی . او
د حافظ رحمت خان بل زوی الله یار خان لیکلې دی . ددې کتاب
یوه نسخه د لندن په بریتش موزیم کښې شته دی (۱) .

۲۱- فرهنگ اړیدی: دا کتاب د پنځو ژبو یو شریک لغت او یو
بی جوړې کتاب دی چه قاسم علمي اړیدی دهند په (فرخ اباد)
کښې لیکلې دی ، دغه پنځه ژبې دادي: پښتو ، هندی ، پارسي ،
کشمیری ، انگریزي . ددې کتاب یوه قلمی نسخه د پېښور د اسلامیه
کالج په کتابخانه کښې شته .

۲۲- د پښتو تفسیر: دهند د رامپور په کتابخانه کښې د پښتو
یو تفسیر هم شته چه لیکونکي یې افضل خان افغان نومېږي .

۲۳- دایسیب حکیم کیسی: دا کیسی مسقر راوړتی په پښتو
ترجمه کړی دی او په (۱۸۷۱ ع) په لندن کښې چاپ شوی دی . دغه
کیسی د تاریخ او دغسې نورو کتابو په ډول لیکل شوی دی او یو
پخوانی رنګ پکښې څرګندېږي .

۲۴- سراج الموتی: دا کتاب شمس الدین کا کر لیکلې دی .
یو دیني او مذهبي اثر دی او په پښتو نشر په نیم منظوم سبک لیکل
شوی دی . دی خلاصه المریدین په نامه یو تصوفی اثر هم لري .

(۱) در ریاض المحبت او عجایب اللغات قامی نسخې در امپور په رضا لا بېر بری

کښې خوندي دی .

۴۵ - تفسیر بدرمنیر: دا کتاب دوست محمد خټک د مولانا واعظ کاشفی له تفسیر حسینی څخه په پښتو اړولی دی. ددې کتاب نشر که څه هم اسان اوروان دی مگر د عربي ژبې اثر پکښې لیدل کېږي او کله کله فعل له مفعول څخه د مخه راوړی لکه (وايه معنی ددې آية) د دوست محمد نیکونه له خټکو څخه کندهار ته تللي وو او دی په خپله هورې اوسیده.

۴۶ - تفسیر یسیر: دا تفسیر په (۱۴۸۴هـ) کښې د ننګرهار د کامې اوسیدونکي مراد علي صاحبزاده لیکلې دی دا تفسیر په پښتو کښې زیات شهرت لري او بنځې یې په کور وکښې لولي.

مراد علي صاحبزاده د موعظو او خطبو په باره کښې یوه پښتو رساله هم لیکلې ده. د تفسیر یسیر او تفسیر بدرمنیر د لیکلو سبک سره یو شان دی. تفسیر یسیر څو ځله په هند کښې چاپ شوی دی.

۴۷ - کنج پښتو: دا کتاب مولوی احمد لیکلې دی او په پښتو کښې د کیسو لومړنۍ لیکلې اثر دی مولوی احمد د پېښور د (تنګي) نومي کلي اوسیدونکی ؤ دی یوښه عالم او پوه لیکوال ؤ او په اخر کښې د انګریزانو د پښتو استاذ شو. ده له تاریخ فرشتې څخه د سلطان محمود غزنوي تاریخ هم په پښتو ترجمه کړی دی دده دغه دواړه کتابونه چاپ شوي دي.

د نشر نمونه: «د بخیل سړي هم مال زیا نیږي او هم یې غم زیا تیږي یعنی دوه تاوانه ورته پیښیږي».

په دې نشر کښې د سمون او ښه والي ښې پیدا شوي دي او د پښتو محاورې او خبرواتر ورنګ پکښې ځان ښکاره کوي. یعنی دانش د منځنۍ دورې داخلي برخې یو کامل او غوره نشر بلل کېږي.

اوسنۍ دوره :

د پښتو د نشر اوسنۍ دوره له (۱۳۰۰ هـ - ۱۸۸۰ ع) څخه شروع کېږي او تر اوسه پورې چلېږي . په دې دوره کې د پښتو نشر زیات تحول کړی دی او د نشر په لفظي او معنوي خواوو کې یو ښکاره بدلون راغلی دی . دا دوره هم د دې برخې لری او په وروسته ډول ښودل کېږي :

لومړۍ برخه :

۱ - د افغانستان تاریخ : دا کتاب منشي احمد جان دمیلسون نومی انگریز له تاریخ نه ترجمه کړی دی . په دې کتاب کې د تر جمې رنگ ډیر لږ دی او دروانی پښتو رنگ پکې زیات دی .

۲ - د قصه خانۍ کب : دا کتاب هم د منشي احمد جان اثر دی .

۳ - هغه دغه : په دې نامه هم منشي احمد جان یو کتاب لری .

د ادريواړه کتابونه چاپ شوي دي .

د نشر نمونه : «آدم خان د آشنا کټ ته ورسيد ، درخو تار تار په تار په پالنگ اوده پرته وه . څنگزني سپوږمۍ او يونيم ستوري يې په غلا غلا ديدن کولو .»

د منشي احمد جان په نشر کې یو خوب ادبي کيف او خوند پيدا شوی دی او د پښتو خوبې محاورې او متلونه پکې راښکاري . په دې وجه دی داوسنۍ دورې د نشر لار ښودونکي بلل کېږي .

۴ - شکرستان افغاني : دا کتاب قاضي مير احمد شاه رضواني د ښوونځيو دپاره جوړ کړی او يو درسي کتاب دی . ده په اردو ژبه د پښتو يو گرامر هم ليکلی دی چه (وافيه) نومېږي دغه شان نور هم ډیر کتابونه لري .

دی هم دمنشی احمد په شان خوب او روان نشر لیکي او دواړه د یوې لارې ملګري دي .

۵ - مد و جزر اسلام : دا کتاب د مولانا حالی له کتاب څخه په پښتو ترجمه شوی دی او مترجم یې مولانا غلام محمد پوپلزي نومېږي .

۶ - نقش نگین : دا کتاب میا حبیب ککله اردو نه په داسې ډول ترجمه کړی دی چه د ترجمې رنگ پکښې نشته .

۷ - د ابن بتو ته سفر نامه : دا کتاب میا نعمان الدین په پښتو ترجمه کړی او یو لوی ادبي خدمت یې سر ته رسولی دی . بل کتاب یې () نومېږي .

۸ - تاریخ برامکه : دا کتاب ښاغلي مشیر الدین پښتو کړی دی او یو ستر خدمت یې سر ته رسولی دی . دی د مشیر الاخلاق په نامه یو بل اثر هم لري .

۹ - عنوان النصایح : دا کتاب میا عنوان الدین دپارسی له اخلاق محسنی څخه ترجمه کړی دی ددې کتاب ترجمه هم ښه ده او د پښتو یو ښه اثر ګڼل کیږي .

۱۰ - توبة النصوح : دا کتاب میا محمد يوسف د نذیر احمد له اردو ناول څخه ترجمه کړی دی او د پښتو نشر یوه غوره نمونه بلل کیږي .

۱۱ - داخوان الصفا ترجمه : دا مهم تاریخي او علمي اثر ښاغلي امیر علیخان په پښتو اړولی دی مګر چاپ شوی لانه دی .

۱۲ - نصیحت نامه : دا کتاب ملا غلام جان لغمانی له پارسی نه په پښتو ترجمه کړی دی مګر ترجمه یې دومره روانه نه ده .

۱۳ - گلشن افغانی : دا کتاب سید محمد عمر لیکلی او د پښتو شاعرانو یوه وړه غونډې تاریخچه ده .

- ۱۴- زخمیانو ته هدایتو نه : یو طبی اثر دی چه پیر محمد له انگریزی
 څخه پښتو کړی دی .
- ۱۵- خیر اللغات : د پښتو ژبی یو قا موس دی چه قاضی خیر الله
 لیکلی دی .
- ۱۶- یوازینی پښتو : دایو درسی کتاب دی چه د کابل د پښتو مرکز
 له خو الیکل شوی دی .
- پښتو یې سو چه او سپیڅلی ده خو څه قدر سختی او گرانې پکښی
 موجوده ده .
- ۱۷- جمال الدین افغانی : دا کتاب مولوی عبدالمجید ا تما نخیل
 لیکلی دی . نثر یې خوږ او په زړه پورې دی . دی د (رهبر اخلاق) په نامه
 یوه درسی سلسله هم لری .
- ۱۸- پښتو سیند : د محمد گل مومند یو مشهور اثر دی . دی د پښتو
 لیار او لنډ کی پښتو په نامه دوه نور اثر ونه هم لری چه در یواځه
 چاپ شوی دی .
- ۱۹- زما رسول پاک : د ښاغلي عبد الله دی داوی یوه وړه ترجمه
 ده چه له اردو څخه ترجمه شوی ده .
- ۲۰- د کیمیا ی سعادت پښتو ترجمه : دا کتاب د عبد الصمد خان
 اڅکزی د بند یخانی د زمانی یو ادبی یاده کار دی . دغه شان ده
 د مولانا ابو الکلام آزاد ترجمان القرآن ترجمه هم کړی ده .
 دغه کتابو نه تر اوسه نه دی چاپ شوی .
- ۲۱- د پښتو لومړی کتاب : د مولوی صالح محمد کندهاری تألیف
 او د پښتو د زده کړی د پاره یو درسی کتاب دی . ده د پښتو ژبی په
 نامه هم یو درسی کتاب لیکلی دی .

- ۲۲- لغات افغانی: په اردو ژبه د پښتو لغتونو یو قاموس دی او سید راحت زاخیلای لیکلی دی راحت د پښتو ژبې یو ښه شاعر او خوږ نشر نکا ر دی. دی د (شایدلی پښه) په نامه یو نا وړل هم لري چه په ۱۹۰۸ع کال کښې لیکل شوی او د پښتو لومړنی ناول ګڼل کیږي .
- ۲۳- د پښتنو تاریخ: په څلور ټوکو کښې د قاضی عطاء الله یو مهم اثر او غوره تاریخ دی .
- ۲۴- مکتوبات افغانی: د پښتو لیکونو یو ښه لار ښوونکی او د قاضی رحیم الله اثر دی .
- دوهمه برخه:
- د اوسنۍ دورې دوهمه برخه له ۱۳۵۰ هـ څخه وروسته شروع کیږي د پښتو د نشر د پراختیا له مخه ډیر زیات اهمیت لري . ځکه چه په دې موده کښې ډیر لیکوال د لیکوالۍ ډګر ته راوتلي دي او زیات کتابونه یې لیکلي دي . چه د ټولو بیا نول زیات وخت غواړي . نودلته مونږ یوازې د دې برخې ځینې مهم کتابونه چه د ژبې د ژوندانه په برخه کښې لوی اغیز لري راوړل غواړو .
- ۱- پښتانه شعر آ: په درې ټوکو کښې دکا بل د پښتو ټولنې له خوا خپور شوی دی .
- ۲- د پښتو ادبیا تو تاریخ: دکتاب د عبدالحي حبیبي یو غوره اثر دی چه په دوه ټوکو کښې خپور شوی دی .
- ۳- درحمان با تصوف: د دوست محمد کامل یوه پڅه علمي څیړنه ده .
- ۴- پښتو نولۍ: د قیام الدین خادم یو خوږ او منلې اثر دی .
- ۵- ژوند: دامیر حمزه شنواری یو فلسفي او اجتماعي کتاب دی .
- ۶- پښتو سندرې: په نشر کښې د ګل پا چا الفت یو سپیڅلی ادبي اثر دی .

- ۷- پښتونستان: د عبدالرؤف بينوا يوشهور اثر دی.
- ۸- کچکول: دا جمل خټک د نثرونو يوه ښه مجموعه ده.
- ۹- پښتو ادب تاريخ: درشتين يو سو دمن اثر دی.
- ۱۰- غولۍ هکلو نه: - د ماسټر عبدالکريم دخوږو افسانو يو ښه يادگار دی.
- ۱۱- د آزادۍ جنگ: - د عبدالخالق خلیق يو تاريخي اوسياسي کتاب دی.
- ۱۲- پښتنې: د سمندر خان سمندر د افسانو يوه ښکلې مجموعه ده.
- ۱۳- لس زره لغات: د محمد اعظم ايازی او دده د ملګرو د کړاو نتيجه ده.
- ۱۴- ظفر اللغات: د بهادر شاه کاکا خيل يو علمي اثر دی.
- ۱۵- د سوات درياست تاريخ: د عبدالغفور قاسمي يو تاريخي اثر دی.
- ۱۶- افغان قاموس: په درې ټوکو کې د عبدالله خان افغاني نويس مشهور کتاب دی.
- ۱۷- کاروان روان دی: د عبدالاکبر اکبر يوه خوږه ډرامه ده.
- ۱۸- د سيرة النبی دريم او څلورم ټوک: له اردونه د عزيز الرحمن سيفي خوږه اوروانه ترجمه ده.
- ۱۹- ننګيالي پښتانه: د محمد خان نمير هلالی يو خوږ کتاب دی.
- ۲۰- پښتو ادب: د عبدالحليم اثر يوه ښه اثر دی.
- ۲۱- لودي پښتانه: د عبدالشکور رشاد يو تاريخي غوره تاليف دی.
- ۲۲- ژب وېشنه: د حسين بخش کوثر يو نوی اثر دی.

- ۴۳ - پیغله : د صاحبزاده محمد ادریس یو خوب ناول دی .
- ۴۴ - دامب سفر : د نصر الله نصر یوه خوبه سفر نامه ده .
- ۴۵ - د قرآن لار : له عربی نه د محمد شاه ارشاد یوه ښه ترجمه ده .
- ۴۶ - ملی هینداره : د محمد گل نوری د ملی افسانوی یوه ښه مجموعه ده .
- ۴۷ - پت : د مهدی شاه مهدی د لیکلو افسانوی یوه ښه نمونه ده .
- ۴۸ - بی بی نوره : دروغ لیونی یو نوی خوب اثر دی .
- ۴۹ - روح الادب : د تسنیم الحق کا کا خیل یو علمی کتاب دی .
- ۵۰ - پښتانه لیکوال : د همیش گل همیش یوه ادبی تذکره ده .
- په دې سلسله کې نور هم لوی واړه ویر کتابونه لیکل شوي دي چې د پښتو ټولنې په یو چاپ شوي فهرست کې ښوول شوي دي او شمیر یې (۴۰۰) کتابونه رسېږي .

د پښتو د نشر دورو ته یوه لنډه کتنه

موږ دلته غواړو چې د پښتو د نشر درې واړو دورو ته یوه لنډه کتنه وکړو او د دې دورې د نشر ښه لږه نوره هم روښانه کړو .

د پښتو د نشر اوسنی شکل هم تر یوې اندازې پخوانی بریښي ځکه چې د پښتو د موجوده نشر او د سلیمان ماکو د نشر تر منځ کوم زیات توپیر نه لیدل کېږي .

که څه هم په پخوانۍ دوره کې د پښتو د نشر خوا کمزوري ده او زیات کتابونه پکې نه دي لیکل شوي یا نه دي موندل شوي خو بیا هم د دغې دورې نشر دهغه وخت د نظم په شان آسان، ساده روان او د پښتو په سوچه لغتو ښایسته دی او د عربی او پارسی اثر پکې ډیر نه ښکاري .

په دې دوره کېنې د پښتو کتابو نومونه هم سوچه پښتو دی لکه د
سا لو وېمه، لرغونی پښتانه او نور. دمعنی له مخه د پخوانۍ دورې
د نثر موضوع تاریخي او مذهبي ده .
هر اولس اوهر ملت له خپل تاریخ او خپل مذهب سره زیاته
مینځه لري او دغه مینځه خامخا دوی په کتابو کې تر هرڅه لوړې
ځان ښکاره کوي .

کله چه د اسلام مبارک دین د پښتنو خاورې ته را ورسید نو دوی
په روڼ تندی ومانه او په خپلو آثارو کې یې ورته یو ښکاره ځای
ورکړ . ددې دورې د نثر ښکارندوی یوازې د تذکره الاولیاء نثر دی
ځکه چه نور نثرونه هغو ته نه دی راغلي .

په منځنۍ دوره کېنې د پښتو د نثر لمن د کتابونو او موضوعاتو له
مخه څه نا څه پراخه شوې ده . مگر لومړۍ برخه یې دمعنی له حیثه
په مذهبي چوکاټ کېنې بنده پاتې شوې ده . په دې برخه کېنې
دمیارو ښان خیرالبیان، داخون درويزه مخزن الاسلام او داخون قاسم
فوايد الشریعت ډیر شهرت لري او دغه دریواړه کتابونه په مذهبي
او دیني رنگ کېنې لیکل شوي دي . ددې برخې په نثر کېنې یو څه تصوفی
فکرونه هم پیدا شوي دي .

ددې خبرې سبب یو داسلامي جذبې قوت او بل دامیرانو، حاکمانو،
د زور ظلم ډیرمنت دی . کله چه په یوه زمانه کېنې زور، ظلم
زیات شي نو خلک د تصوف او هکونښه کیرۍ خواته مخه کړي او خپله
هوسایي په ځان ځای کېنې لټوي .

ددې برخې په نثر کېنې د سبک او لیک ډول له مخه ډیر بدلون
پیښ شوی دی . پخوانی نثر یو بی قیده آزاد نثر بلل کیده او ددې

برخي نشر د قافيې اوسجې په لومه كښې وښت چې د قافيه وال نشر په نامه يادېږي. د دې تحول يولوى دليل دادى چې دغه قافيه وال سېك دوعظونو او ديني تبليغونو دپاره ډير اغيز ناك ؤ. و اعظمان هميشه دوعظ په وخت كښې له آهنگ او ترنم څخه كار اخلى او دا كار د قافيه والو جملوپه راوړلو په ښه شان سره كيږي.

ددې برخې په نشر كښې د عربي لغاتو او عربي تركيبونو زيات اغيز ليدل كيږي.

ددې دورى په نشر كښې د افعالو په پاى كښې د ترنم (نه) او و صليمه (و) زيات راوړل كيږي لكه لرينه، راشينه، وده و ته، او نور. دمخففاتو او زړو لغاتو استعمال هم د دې برخې د نشر يولوى خاصيت دى لكه (وبله) غېله، خپسر، مزدك، تور كښ او نور. د مزدك كلمه دامير كړو په شعر كښې هم راغلى ده او دميار وښان په خير البسيان كښې هم موجوده ده نو په دې حساب يې تر لسمې هجري پيړۍ پورې خپل ادبي عمر ساتلى دى.

دمنځنۍ دورې دوهمه برخه د آثارو او كتابونو د ډير ښت او د موضوعاتو درنگينۍ له مخه ډيره مهمه گڼل كيږي. په دې برخه كښې سر بيره پر ديني اثارونو تاريخي، اجتماعي او قصصى كتابونه هم منع ته راغلى دى په دې برخه كښې د پښتو د نشر په سېك كښې يولوى تحول پېښ شوى دى او هغه دا چې د پښتو نشر له نيم منظوم او قافيه وال سېك څخه بير ته عادى اوروان نشر ته اوښتى دى او دا كار د خوشحال خټك له خوا شوى دى. د دې برخې د نشر په ښه والي او سمون كښې د خوشحال كورنۍ هم ډيره لويه برخه اخيستې ده. په پښتو نشر كښې د خوشحال دستار نامه او بياض، د عبدالقاسم در

هکلمه ده اود افضل خان تاريخ مرصع د خوکود کورنۍ مشهور کتابونه
کښل کيږي.

ددې دورې يو بل مهم اثر د محمد هوتک پټه خزانه ده چه د
پښتو د ادب تاريخ يې تر دوهمې هجري پيړۍ پورې ور ساوه او يو
نوی وړيې پرانيست. دمير عبدالله احمد شاهي فتاوی د نواب محبت
خان رياض المحبت اود الله يار خان عجایب اللغات د مراد علمي تفسیر
يسير اود مولوی احمد کنج پښتو هم ددې دورې د نشر غوره اوقیمتي
اثر بلل کيږي.

ددې دورې يو غټ خاصيت دادی چه د پښتو ژبې د زده کړې د پاره
پکښې تخنیکي درسي کتابونه لکه د پير محمد کاکړ معرفه الافغانی او
نور میدان ته راوتلي دي.

کله چه خوشال خان د لنډې سين په غاړه، د هوډي غره په لمن
کښې د پښتو د پالنې او روزنې بيرغ پورته کړ او په پښتو ادب
کښې يې د مليت او پښتو نوای روح وپوکه نو د دغې رڼا پلوشی کندهار
ته هم ورسيدې، محمد هوتک د پټې خزانې په ليکلو د هيو تسکو له
شاهي دربار نه انعامونه واخيستل او په دې صورت د پښتو د پالنې رسمي
دوره په کندهار کښې شروع شوه.

احمد شاه بابا هم دې پلوته پوره توجه لرله مگر زياتو جگړو
او جنگونو ورله د ادبي خدمت موقع په لاس ورنه کړه. په دې
دوره کښې د پښتو دروزنې انکازې د پيښور او کندهار نه يوشان پورته
شوي اود دواړو مرکزو نو په يو بل باندې خپل اثر ونه غورزولي دي.
په دې دوره کښې د پښتو نخوا د حکمې نه د باندې په هند کښې هم
د پښتنو نوابانو لکه نواب محبت خان، الله يار خان او نورو خپله ژبه

نه ده هیره کړې او خپل تاریخ یې ژوندې ساتلی دی .
 د دې دورې په اخر کښې کله چه انگریزان د کوزی پښتو نخوا
 خاوري ته راوړ سیدل نو دوی هم دخپلو غرضونو د پاره
 د پښتو ژبې د محدودې ترقی دپاره یو څه لاس او پښې وخوړل او
 مولوی احمد دپا درې هیو ز په سپارښتنه کښې پښتو اوداسې نور
 کتابونه ولیکل .

په دې دوره کښې د پښتو د نشر لمن ډیره پراخه شوه او پښتو
 ژبې په شاهي دربار کښې هم د پالنې غای وموند . په دې دوره کښې
 د پښتو سبک د ښه والی او سمون پر خوا کامونه واخیستل . لغوی
 او ګرامری کتابونه پکښې منځ ته راغلل . په دې وخت کښې له پارسی
 نه په پښتو کښې د ترجمو رواج هم پیدا شوی دی او په دې وجه په
 پښتو کښې سر بیره د عربی په اثر دپارسی اثر او اغیز هم را ننوتلی دی
 داوسنی دورې نشر دلفظ او معنی دواړو له مخه د ترقی په لوری روان شوی
 او ډیر غوره آثار پکښې لیکل شوی دی . که څه هم د پښتو اصلی بڼه تر ډیرې
 اندازې له ظاهري بدلون څخه خوندي پاتې شوې ده او څومره
 تغیر چه په پارسی او نو رو ژبو کښې راغلی په پښتو کښې هغو مړه
 نه لیدل کیږي ددې خبرې یو علت د پښتو ژبې د سټې او تنې پوځوالی دی
 او بل سبب یې دا دی چه دا ژبه په غرونو، ناوونو او د رو کښې روزل
 شوی ده نو ځکه پرې د باندینیو چپاوونو زیات اثر نه دی پریوتلی
 اود منځنۍ دورې په ادب کښې ډیر اوستایی او ویدی لغتونه ژوندی
 پاتې دی . داوسنی دورې په اوله برخه کښې که څه هم کتابونه لږ
 ولیکوال د ګوتو په شمیر دی ، مګر د فکر د بیداری او وینښتیا اود پښتو
 د مینې پلوشی په دغه وخت کښې په علایدو راغلی دی .

د پښتو نخواخواري ته د غر بې تمدن رانزدې کيدل اودانگر يزانو راتگ په پښتو ژبه باندې خپل اثر واچاه، له يوې خوا په پښتو ادب کې د دغه چپا و په مقابل د پښتو نولۍ او تورې جذبېر اولېز يدلې اوله بلې خوا په پښتونشر کې د علم رواننو تله. منشي احمد جان او قاضي مير احمد شاه ددې دورې د اولې برخې نوميايي ليکوال اوددې ډگر غښتلي پهلوانان دي. دوی په پښتونشر کې د يونو ليک ډول اساس کښيښود او پښتو ليکوالی يې د اولس له محاورې سره نږدی اوهم غاړی کړه. پښتنی متلونه اوخوږې محاورې يې د پښتونشر په لمن کې راښوولې اود غر بې تمدن او پوهنې لار يې پکې پرانيستله. او په پښتو کې يې دا انگر يزی د تر جمو بنياد کښيښود. منشي احمد جان له انگر يزی نه د افغانستان د تاريخ لومړۍ پښتو ترجمه پښتنی دنيا ته وړاندې کړه اود (هغه دغه، قصه خانۍ هکې) په ليکلو يې د پښتو د نشر خوند يو په دوه زيات کړ. د قاضي مير احمد شاه شکرستان او بهارستان هم دنوی نثر تاد وونه پاڅه کړل. ددې وخت په کتابونو کې دا به بڼه د سفر نامې او تاريخ برامکه ترجمه يقيناً په يو غوره کاره گڼل کېږي په ډېره پښتو نخوا کې دغه نوې عملا دامير شير عليخان له زمانې څخه ښکاره شوه او دغه وخت ډير عسکري اصطلاحات، قاعدې او فوځي نومونه په پښتو او بڼه لکه غونډامشر، کنډامشر، دامير عبدالرحمن په وخت کې دهند دوايسراي (سوال و جواب دولتي) نومي کتاب په پښتو هم چاپ شو.

دامير حبيب الله خان په زمانه کې پښتو يو تعليمي او سياسي اهميت وموند اود پښتو د پاره غښتې درسي کتابونه وليکل شول. مگر د فکر د پراختيا او کتابونو د زياتوالي له کبله دوهمه برخه ډير مهمه گڼل

کپړی. په دې برخه کې د پښتو ژبې د برتګ لومړی سبب د افغانستان د خپلواکۍ بیا اخیستل دی. ولې چه له دغه وخت نه وروسته فکر او قلم هم څه ناڅه ازاد شوی او په خپل کاري پیل کړی دی. نور سببونه یې د زمانې غوښتنې، مدني او تیاوې اوداسې نور شيان دي په لره پښتونخوا کې د ادبي نهضت لوی سبب دانګر یزانو د استعمار په مقابل کې د اولس بیداري، د ازادۍ مجاهدې او دیني جذبه ده. په لره او بره پښتونخوا د واکمنۍ د نشر ډیر نوی کتابونه ولیکل شول او ډیر غښتلې لیکوال د پښتو نځوا په هسک وځایدل.

د موضوعاتو د ډیر اخی له مخه په کوزه پښتونخوا کې اود ژبې د بنیاد ټینګولو د پاره په بره پښتونخوا کې ډیر کار شوی دی. دامیر امان الله خان په وخت په کابل کې پښتو مرکه جوړه شوه ددغې مرکې مشر مولوی عبدالواسع کند هاری ؤ.

دی مرکې (د یو ازینۍ پښتو او پښتو ښوونه) په نامه دوه کتا بونه د چاپ په کړنه راوړیستل د اعلیٰ حضرت محمد نادر شاه په وخت کې د پښتو د ژوندانه یو نوی دور شروع شواود پښتو د لوړ تیا د پاره پاڅه ګامونه واخیستی شول.

محمد گل مومند په کند هار کې د پښتو لومړی ادبي انجمن جوړ کړ چه دغه انجمن بیا کابل ته راغی او پښتو ټولنه ور ځنې جوړه شوه په دې عصر کې د پښتو ډیر درسي کتا بونه ولیکل شول او د افغانستان په ټولو ښوونځیو او لیسو کې پښتو د تدریس ژبه وګرځیدله. ډیر پښتو اخبارونه او مجلې میدان ته راوړلې او په دې ډول پښتو د یوې ملي ژبې په توګه د رسمیت په چوکاټ کې ور ننوتله. د دې عصر د نشر په کتا بونو کې د محمد گل مومند پښتو سیند، د عبدالحی

حبیبی د پښتو ادبیاتو تاریخ، د قیام الدین خادم نوی ژوندون، د ګډل پاچا
الفت پښتو سندرې، ادبی بحثونه، د عبدالرؤف بینوا خوشحال څخه
وایی؟ او نور غوره کتابونه او د خوندور نشر مثالونه دی.

په کوزه پښتونخوا کې هم د نشر پاڅه استادان پیدا شول لکه:
سید راحت زاخیلی، ماستر عبدالکریم، اجمل خټک، دوست محمد کامل،
امیر حمزه شینواری او نور. د کوزې پښتونخوا په نثری کتا بونو
کې د قاضی عطاء الله د پښتني تاریخ، د ماستر عبدالکریم غولۍ ګلونه،
د امیر حمزه ژوند، د صاحبزاده ادریس پیغلۍ، دروغ لیونی بی بی نوره
زیات شهرت لري او د پښتو د نثر غوره کتابونه ورته ویلای شو.

لنډه دا چې په او سنی د وړه کې د پښتو د نشر لمن له هر راز
موضوعاتو څخه ډکه شوه او جغرافیه، کیمیا، ریاضی او نورې پوهنې
پکې راننو تلې.

ډرامې او ناولونه هم په دی دوره کې منع ته راووتل. ګرامری
کتابونه، قاموسونه او ادب تاریخونه هم په دې وخت کې ولیکل
شول. له خارجي ژبو څخه زیاتې ترجمې هم وشوې.

او د پښتو د زده کړې درسی کتابونه جوړ شول.

ددې وخت یومهم او غټ کار د پښتو دایرة المعارف خپرول دی
لکه چې تر اوسه یې درې ټوکه چاپ شوي دي او د پښتو ژبې یوه لویه
علمي پانگه ورته ویلای شو.

په دی وخت کې د پښتو د نشر د آسانۍ، روانۍ او دلیک دود د سمون
او یووالی خواته هم زیاته پاملرنه وشوه او پښتو نشر په هر ځای
کې د لیکلو یوه شریکه لار وموندله او په دی ډول پښتو د دنیا په
ژوندو ژبو کې د شاملیدو حق پیدا کړ.

له کښې خوا : پوهازی رشتین ، ښاغلی شپون او ښاغلی مهر حسین شاه

